

Enige dagen geleden raakte ik in gesprek met een leeftijd genoot, zelfs meerderen leeftijd genoten, over een gevoelig onderwerp. Het was geen ach en weeën verhaal, ik vertelde dat ik af en toe plots voelde dat mijn overleden echtgenote, naast of achter mij stond. Voor een zeer kort moment maar ik kon haar niet zien. Er waren nog twee mensen die gelijke ervaringen ook wel eens beleefden.

Het gesprek ging, zoals meestal over op een ander onderwerp nadat ik gezegd had misschien iets van de gevoelens in een dichtselsamen te vatten.. Van daar vandaag in deze Non Solus, waarin wij met elkaar weer niet alleen waren.

### **De Nieuwe dag.**

Het licht heeft de nieuwe dag open gebroken,  
gedempt, helder of een bliksemschicht.  
Met succes, treurnis of fel overgoten.  
Door jezelf of anderen toegedicht.  
Tot het duister dees nieuwe dag heeft afgesloten.

Het licht heeft de nieuwe dag open gebroken,  
met soms wel rood maar geen groen licht.  
Wel het sein, je bent verstoten.  
Ga verder met een knipperlicht.  
Tot het duister dees nieuwe dag heeft afgesloten.

Het licht heeft de nieuwe dag open gebroken,  
met continue groen licht.  
Geluk wordt rijkelijk overgoten.  
In dit kort durend tijdsgewricht.  
Tot het duister dees nieuwe dag heeft afgesloten.

Het licht heeft de nieuwe dag open gebroken,  
maar nog niet het levenslicht.  
Dat de beeltenissen moet vergroten.  
Uit het nog schemerig morgenlicht  
Tot het duister dees nieuwe dag heeft afgesloten.

Het licht heeft de nieuwe dag open gebroken,  
met een helder verwachtend morgenlicht.  
De verleden partners aanwezigheid lijkt ontsproten,  
Plots, zonder enig aankomst bericht.  
Tot het duister dees nieuwe dag heeft afgesloten.

